

AKTUALNOŚCI

Ciekawą częścią Zjazdu Absolwentów będzie SGH Sportowo-Kulturalna. W tym bloku wydarzeń zapraszamy wszystkich uczestników Zjazdu na Sportowe Igrzyska SGH. Większość spośród proponowanych konkurencji i pokazów odbędzie się w godzinach 15.00-16.00 w kultowej, jeżeli chodzi o wydarzenia kulturalno-sportowe, części SGH, a mianowicie Auli Spadochronowej – tu od zawsze współzawodniczą nasi studenci i profesura, tu odbywają się najciekawsze pokazy.

Zgodnie z ideą coś dla ciała, coś dla ducha, proponowane konkurencje mają za zadanie nie tylko przywołanie wspomnień z czasów studenckich, ale przede wszystkim dobrą zabawę i integrację absolwentów SGH. Podzielone na dekady od ukończenia studiów grono absolwentów będzie mogło wziąć udział w sportowych zmaganiach. Zaczynając od quizu na temat wydarzeń z kultury i sportu na przestrzeni ostatnich 50 lat, poprzez grę logiczną rozgrywaną w wielkim, efektownym wizualnie formacie, a kończąc na minigolfie oraz rywalizacji w klasycznej grze komputerowej.

Dodatkowo, jako przerwany w napiętym programie, proponujemy interesujące pokazy: naukę samoobrony oraz prezentację zasad gry, nie wszystkim zapewne znanej, w Tchoukball. Dopelnieniem całości będzie możliwość obejrzenia kolekcji pucharów i medali zdobytych przez członków AZS SGH (SGH wczoraj i dziś), a także zapoznanie się z planami dalszego rozwoju sportowego na naszej Uczelni (SGH jutro).

Warto zaglądać regularnie na szczegółowy program wydarzeń Zjazdu. Zgłaszają się nowi koordynatorzy wydarzeń i program stale wzbogaca się o kolejne szczegóły. SGH Przewodnicząca i SGH Merytoryczna podały szczegółowy program, są już pierwsze nazwiska, wkrótce pojawią się tematy.

W następnej Gazecie Zjazdu przedstawimy nowe propozycje absolwentów ze Stowarzyszenia Absolwentów SGH oraz grupy SGH Professionals.

FELIETON REKTORSKI

Ach te innowacje...

James P. Andrew i Harold R. Sirkin z The Boston Consulting Group wydali w Harvard Business School Press tom *Payback* o modelu zarządzania innowacjami. Autorytety z Samsunga, SAPa, z Procter&Gamble, Nokii i IBM współbrzmiały w ocenie tego przełomowego odejścia od mistyki hasła „innowacje” do modelu ich wdrażania. W tekście roi się od nazw renomowanych firm, których doświadczenia – sukcesy i porażki zainspirowały autorów.

Payback rysuje etapy drogi do innowacji. Burza mózgowi zwieńczona finalnym pomysłem, komercjalizacja, wreszcie – wdrożenie. Liczy się zdolność poniesienia kosztów startu i wdrożenia oraz czas i skala wdrożenia. Porażki strategii innowacji nie wynikają z braku pomysłów, lecz z braku przywództwa i nieporadnego zarządzania. Pułapki innowacji to ignorowanie wymiernego zwrotu, niedocenywanie pozamonetarnych korzyści (wiedza, marka, siła ekosystemu, dynamizm organizacji). W tym kontekście funkcjonuje model wewnętrznej integracji, współpracy z innymi i licencjonowania (*Integrator, Orchestrator i Licensor*) budujące strategię implementacji innowacji.

Modele te trzeba rozróżniać i pamiętać, że nie służą jednorazowym projektom, lecz są podstawą procesów w firmie. Jej sukces wymaga spójnego wbudowania innowacji w swoje funkcjonowanie i w system odpowiedzialności osób i działów (wyposażonych także w mierniki np. philipsowski indeks innowacyjności). To wymaga też przywództwa odpowiadającego na kontekst innowacyjności i działania w porę i z sensem. I tak wracamy do Zjazdu. Wspólnota SGH studentów, pracowników i wychowanków z rodzinami to novum, które tu odnajdzie swój *payback* oraz sens strategii i przywództwa.

Tomasz Szapiro

KARTKI Z HISTORII

Lata 1940–1945

Wybuch wojny i lata okupacji hitlerowskiej nie przerwały działalności Szkoły. Uczelnia działała pod różnymi nazwami: Kursy Gospodarcze (1940–1941), Miejska Szkoła Handlowa (1941–1942), I Miejska Szkoła Handlowa II stopnia (1942–1943), Miejskie Kursy Handlowe (1943–1944). Po Powstaniu Warszawskim zorganizowano Kursy Akademickie w Częstochowie (1944–1945). Kierownikiem tych Szkół był Edward Lipiński, jego zastępcą – Aleksy Wakar. Obydwaj byli zwolennikami konspiracyjnego nauczania.

Wielokrotnie zmieniano miejsca prowadzenia nauki. Programy kształcenia były przygotowane dla różnych poziomów nauczania, ale znaczna grupa studentów przerabiała w sposób zakonspirowany program zbliżony do zajęć w SGH.

W Miejskiej Szkole Handlowej z ośmiu przedwojennych kierunków udało się zorganizować połowę. W pierwszym roku uruchomiono kierunek bankowy i ubezpieczeniowy, później spółdzielczy i ogólnoekonomiczny. Zebrany latem 1944 roku Senat uznał studia w MSH za równoznaczne ze studiami w SGH.

W ciągu całej wojennej historii Szkoła kształciła około 900 studentów. Wielu z nich działało w Polskim Państwie Podziemnym i wzięło udział w Powstaniu Warszawskim. W czasie wojny zmarło śmiercią naturalną lub zginęło 6 spośród 13 przedwojennych profesorów: Maurycy Chorzewski, Konstanty Krzeczowski, Ludwik Krzywicki, Zygmunt Limanowski, Bolesław Miklaszewski oraz Antoni Sujkowski.

Wrzesniowe działania wojenne oszczędziły budynki SGH, ale po Powstaniu Warszawskim, w listopadzie 1944 roku, spalono budynek A przy ulicy Rakowieckiej, w którym w czasie okupacji mieściło się Archiwum Akt Nowych. Niewielkie straty poniosła Biblioteka, co było zasługą Andrzeja Grodka. Ocalały budynek biblioteczny i księgozbiór.

OKIEM ŚWIADKA

Profesor Edward Lipiński inauguruje rok akademicki podczas okupacji hitlerowskiej w Miejskiej Szkole Handlowej